

anderledes, end den er blevet. Jeg kunde have ønsket, at Arbejderorganisationerne havde faaet en noget større Repræsentation, end de efter Lovforslaget vil faa, men dette Spørgsmaal er imidlertid af mindre Betydning, og vi gør derfor ikke Fordring paa nogen Forandring i saa Henseende.

Jeg beklager overordentlig meget, at man oppe i Landstinget ikke har kunnet finde Plads i Skoleraadet for en Repræsentant for Skolen for dansk Kunsthaandværk. Jeg er af den Mening, at denne Skole peger i den rigtige Retning for vore Haandværkeres Uddannelse, og jeg tror, at det vilde være heldigt, om den saa direkte som muligt kunde komme til at øve Indflydelse paa Haandværkernes Undervisning. Det er efter Lovforslaget ikke gjort paa den Maade, at Skolen faar en Repræsentant i Skoleraadet, men jeg har den Tillid til denne Skole, og navnlig til den Mand, der staar i Spidsen for den, at Skolen nok skal gøre sig gældende og sikkert vil komme til at præge den kommende Tids Haandværkeruddannelse, og det vil jeg anse for særdeles heldigt.

Det er de tre Hovedændringsforslag, som Landstinget har stillet. Foruden dem er der en Række redaktionelle Ændringer, som jeg ikke skal komme ind paa. Hovedsagen er, at Landstinget ikke har rørt ved de store Hovedforbedringer, Folketinget har indført i Loven. Den ene Hovedforbedring gik ud paa, at der til Hjælp for det øverste Tilsyn ansættes en fast Mand, og den anden gik ud paa, at Konsulentinstitutionen fra at være som foreslaaet i Lovforslaget: en Tilsynsinstitution, bliver en virkelig Konsulentinstitution, der til enhver Tid kan indstilles efter de Behov, som er til Stede. Det var de store Forbedringer, som blev gennemført i Folketinget, og dem har Landstinget ikke rørt ved. Som Forholdene ligger, mener Udvalget, at det vil være forsvarligt og rigtigt af dette høje Tingfat tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken Landstinget sender det ned til os.

Wulff: Jeg staar her i det interessante Tilfælde, at jeg ikke er saa glad ved Landstingets Ændringer i et Lovforslag, som jeg ved andre Lejligheder har kunnet være,

medens man fra anden Side har været højst misfornøjet med, at der er et andet Ting til, som forandrer Lovforslagene. Imidlertid, Forandringen er nu sket, og naar jeg ser paa Udvalgets Erklæring, skønner jeg klart nok, at det er Meningen, at man her ønsker at gøre en Ende paa denne Sag, og at faa Lovforslaget vedtaget, saa at vi i Dag staar overfor Spørgsmaalets Afgørelse. Jeg vil derfor ikke opholde Tinget ret længe, men jeg vil dog fremhæve nogle Punkter, hvor jeg i Udvalget har maattet tage et i det mindste foreløbigt Forbehold til denne Sag.

Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det er et væsentligt Fremskridt, der er sket og accepteret af Landstinget, at vi har faaet en Inspektør som den faste Medhjælper for den Mand, der nu i Lovforslaget kaldes Direktør. Det havde været ønskeligt, om Direktøren havde faaet mere end een Medhjælper, men han faar nu i alt Fald een. Naar jeg siger, det havde været ønskeligt, om han havde faaet mere end een, er det af den Grund, at Tilsynet med næsten 200 Skoler i Virkeligheden er uoverkommeligt ikke blot for een, men ogsaa for to. Men der er jo Udsigt til, at denne Direktør med Tiden kan faa flere Medhjælpere under Navn af Konsulenter, naar disse en Gang kommer.

Jeg er ogsaa enig med den ærede Ordfører i, at det er heldigt, at Lovforslagets Bestemmelser om Konsulenterne er blevet staaende. Jeg anser det nemlig ikke for rigtigt, at Rigsdagen og Regeringen overfor selvstyrende Institutioner bestemmer i Forvejen, hvilke Medhjælpere de skal have, hvilke Fag de skal være inde i, og hvilke Lønninger de skal have. Det er noget, man helst maa overlade det Selvstyre, som vil gøre sig gældende ved det Raad, der bliver nedsat. Man vil ikke have oktrojeret dem Konsulenterne paa, men man giver dem Adgang til selv at fremsætte overfor Handelsministeren deres Ønsker om at faa Konsulenter, og jeg tvivler ikke om, at de ogsaa vil være saa forstandige at fremsætte Forslag om Udnævnelse af saadanne Konsulenter.

Blandt de Forandringer, Landstinget har foretaget i Folketingets Forslag, er der en, hvorom jeg er enig med den ærede Ordfører. Det er Lønningsspørgsmaalet.